

Perdut en el metavers, per Pep Blay

L'escriptor i periodista tarragoní reflexiona sobre el metavers, la música i les noves generacions



Pep Blay | Juan Miguel Morales

Vet aquí que com a docent de Secundària m'he apuntat a un curs sobre la "Introducció al metavers en l'educació", organitzat per l'empresa especialitzada Aonia, amb la intenció de conèixer les tendències de la tecnologia digital que es volen aplicar a les aules. I vet aquí que sovint sento que es parla de la música com un dels referents on s'està treballant a més velocitat per incorporar el metavers. De quina manera i amb quines conseqüències?

Anem a pams. El metavers és un món digital que ho abasta tot i que existeix en paral·lel al món real. S'organitzarà en cadenes d'entorns virtuals que, a la manera d'internet, construiran un mapa per on poden fer deambular els nostres avatars. Entrarem a llocs dedicats a l'educació, i a altres per jugar, per anar de compres o de concert. En aquest sentit, **David Guetta** va ser un dels primers músics que hi van apostar; va oferir una actuació el 2022 a la qual van assistir un milió d'avatars, molt pocs tenint en compte les expectatives creades.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=1fDlxvbPCZM>

Però no oblidem que estem en període de proves. Els concerts del metavers seran 'reals', és a dir, els interpretarà el músic, fins i tot si vol en el mateix moment. El públic tindrà molt més que la percepció visual, semblarà que ho estigui vivint. Podrà sentir com abraça la **Björk** o pujar a l'escenari al costat de **Bad Bunny**. Els artistes interpretaran els temes davant un públic format per avatars, alguns més realistes i semblants als seus creadors, d'altres amb un aspecte inventat: mutant de

gènere, amb roba dels dissenyadors més cars del món o amb un parell d'ales de drac.

Com a grans avantatges, diuen que el metavers permetrà fer concerts molt més espectaculars a preus més econòmics: l'escenografia serà increïble, amb el preu de cost d'un disseny virtual. També significarà un avenç ecològic, perquè s'evitaran els desplaçaments de públic, d'artistes i dels equipaments d'un país a l'altre. Les entrades seran més barates i permetran que qualsevol aficionat pugui veure, per exemple, l'estrena de la gira, s'estigui fent en el racó del planeta que sigui.

Llavors em ve al cap: Què passarà amb tots els comportaments del públic que són propis del directe? Ens agafaran ganes de ballar físicament o ens reprimirem, sols a casa? Quedarem amb els col·legues per veure tots junts amb les ulleres 3D els concerts al metavers? I si la gent té ganes de lligar amb un avatar que li fa gràcia? Serà un Tinder d'avatars? Se la jugarà algú a 'tirar els trastos' a qui li parla amb el llampec del **Bowie** a la cara i unes ales de ratpenat perquè potser amaga una persona meravellosa? En definitiva, serà l'avatar l'equivalent a la imatge que volem donar quan anem 'vestits de concert'?

Personalment, no sé si em prendria seriosament una actuació de la meva banda preferida, **The Cure**, disfressat d'avatar. Ni tampoc no tinc clar si podria arribar a sentir-me tant a gust com al Palau Sant Jordi de Barcelona, agafat de la mà de qui més estimo i cantant junts "Lovesong". Però penso en els adolescents de l'institut on imparteixo classes, que inverteixen més de la meitat de cada jornada a viure el món des de l'altra banda d'una pantalla, i els concerts del metavers ja no em semblen una idea tan descabellada. Potser els agradaran molt més que els concerts reals.